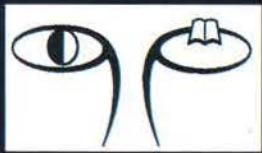
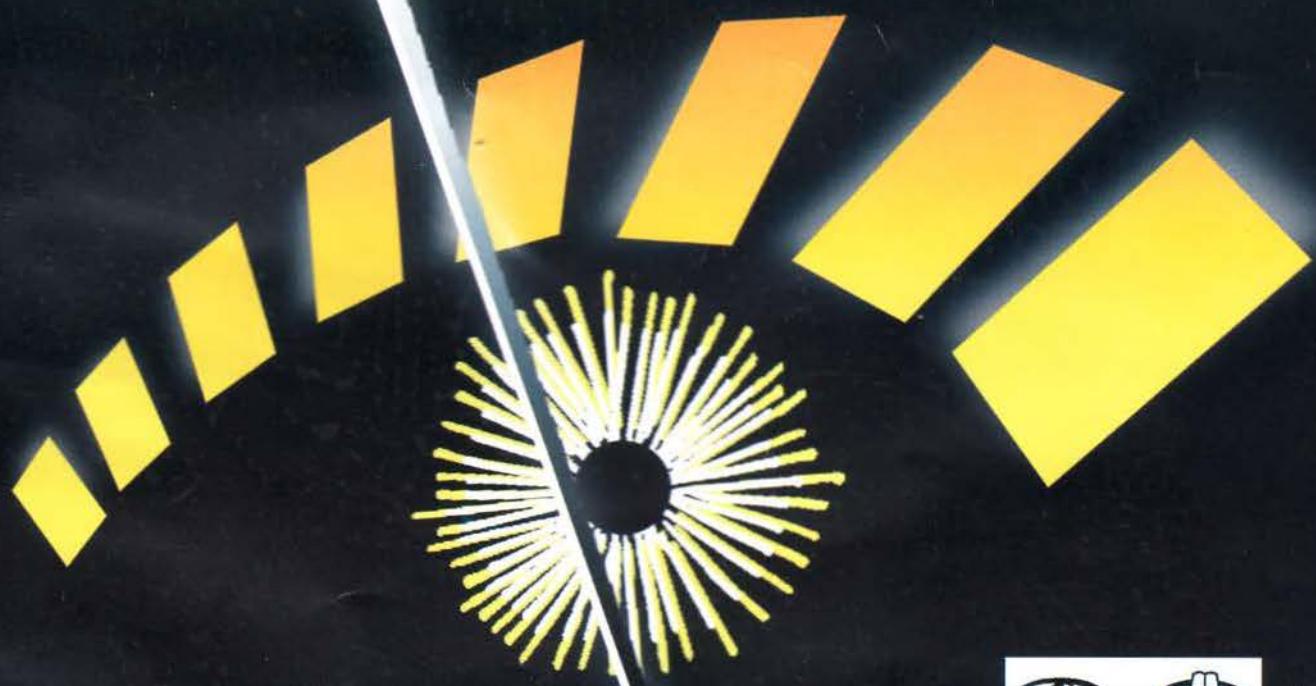

BILTEN

60 godina

Udruženja građana oštećenog vida Tuzla

VI NAS VIDITE

MI VAS OSJEĆAMO

SADRŽAJ

1.	Uvod	3
2.	Naši prvi učitelji	4
3.	Marljivim radom rušio predrasude prema slijepima	5
4.	Dugogodišnji aktivista	7
5.	Rad kulturno – umjetničkog društva slijepih	8
6.	Rad Udruženja u poslijeratnom periodu	9
7.	Predsjednici i dopredsjednici 1999-2008	15
8.	Volonterski rad	15
9.	Najaktivniji volonter	16
10.	Najvažniji projekti Udruženja u proteklih 10 godina	17
11.	Izleti i druženje	18
12.	Đuro Bakić	19
13.	Videći brat	19
14.	Šahovke aktivnosti	20
15.	Kuglanje	22

Uvod

Organiziranje slijepih osoba na ovim prostorima ima dugu tradiciju. Nakon drugog svjetskog rata počinje organiziranjem briga za slike u bivšoj Jugoslaviji. U većim gradovima, uključujući i Tuzlu osnivaju se udruženja. Udruženje slijepih Tuzla osnovano je 1949. godine i 2009 obilježava 60 godina rada. Ovaj veliki jubilej dolazi u godini kada organizacije slijepih širom svijeta različitim aktivnostima obilježavaju 200-ti rođendan Louisa Braille-a – tvorca Brajevog pisma.

Udruženje se od osnivanja bori za poboljšanje kvalitete života slijepih osoba. Postiglo je vrijedne rezultate na svim poljima djelovanja. Nije uvijek bilo lako nositi se sa predrasudama i nerazumijevanjem, ali ovi vrijedni ljudi nisu uzmicali pred preprekama. Sretna je okolnost da su sve vrijeme imali podršku lokalnih vlasti.

Šezdeset godina rada je dug period i bilo je praktično nemoguće osvrnuti se na sve aktivnosti u biltenu.

Informacije o radu Udruženja do devedesetih godina dvadesetog stoljeća dobili smo od članova, dok su za osvrt na rad u poratnom periodu korišteni godišnji izvještaji.

Pored kratkih priča o aktivistima, možete pročitati članke o šahu i kuglanju.

Slikom i riječju dajemo kratak osvrt na naš šezdesetogodišnji rad.

NAŠI PRVI UČITELJI

U Dom za slijepce u Sarajevu došao sam 14. maja 1947. godine. Zatekao sam više odraslih slijepih lica koja, kao i ja, nisu bila opismenjena. Izuzetak su bili Olga Filipović, Mikan Kantar, Ruža Matanović, Stanko Supančić i Ivan Šir koji su imali osnovno obrazovanje i znali Brajevo pismo.

Prva i najvažnija šira aktivnost u Domu je bila vezana za opismenjavanje svih nepismenih slijepih lica. Na tome su se naročito mnogo angažovali Ivan Šir i Olga Filipović. Za nepuna tri mjeseca većina nas je stekla zadovoljavajuće znanje u čitanju i pisanju na Brajevom pismu. Taj početni korak je bio od velikog značaja za naša dalja ospozobljavanja i naredna stremljenja.

Zahvaljujući upravi Doma i Ministarstvu zdravlja i socijalnog staranja Vlade NR Bosne i Hercegovine, početkom novembra 1947. godine dobili smo i prvog nastavnika koji je organizovao redovno izvođenje nastave. Svi smo bili željni znanja i marljivo smo učili, pa nas je dobar broj položio četiri razreda osnovne škole već u aprilu 1948. godine.

Prvi naš učitelj se zvao Bahrija Avdagić, koji danas živi u Donjem Vakufu. Posjedovao je nevjerovatnu ljubav i želju da nas što prije i što bolje obrazuje i nije se ograničavao na redovno radno vrijeme. Njemu pripada najveća zasluga za uspješno polaganje prvih razreda osnovne škole većine slijepih lica u Domu. Koliko i kako nas je on učio, najbolje govori oduševljenje Komisije Ministarstva prosvjete koja je i nama i njemu dala najbolje ocjene. Komisija je konstatovala da posjedujemo znanje ne samo za prva četiri razreda osnovne škole već i za naredna dva razreda niže gimnazije.

U septembru iste godine je bila u Domu oformljena i četkarska radionica. Prvi naš majstor i učitelj praktične obuke bio je Marijan Bavčević. On je uporno nastojao da nas obuči u pravljenju četaka i u tome je mnogo i uspio. Zahvaljujući njemu, većina je stekla za kratko vrijeme zvanje kvalifikovanog četkarskog radnika. Značajno je bilo i naše dopunsko obrazovanje učešćem u horskoj sekciji i ostalim kulturno-umjetničkim aktivnostima.

Pitomci Doma (prosječna starost od 15 do 30 godina) pokazali su veliko interesovanje i htijenje i za političkim obrazovanjem. Prvi značajan korak na tom planu učinili smo na rođendan druga Tita – 25. maja 1947. godine, kada smo osnovali Omladinski aktiv. Da bi se što bolje i brže organizovali i ostvarili program idejno-političkog uzdizanja, mi smo svakodnevno održavali čitalačke grupe na kojima smo pratili tok događaja iz tekuće dnevne štampe, a nismo zapostavljali ni literalna djela poznatih naših i svjetskih književnika. S posebnim oduševljenjem smo tih dana pratili izgradnju i puštanje u saobraćaj omladinske pruge Šamac – Sarajevo, kao i ostalih objekata naše socijalističke izgradnje.

Za prvog predsjednika Omladinskog ativa Doma slijepih izabran je Đorđe Tomašević. Nešto kasnije, u avgustu mjesecu, tu dužnost je primio Mikan Kantar. Kako je Mikan ubrzo stupio u radni odnos, kao prvi telefonista u BiH, dužnost predsjednika sam preuzeo ja u novembru 1947. godine.

Još uvijek se sjećam i drugih aktivnosti u Domu slijepih. Organizovali smo tako usmene novine, zidne novine na Brajevom pismu, čiji je urednik bio Đorđe Tomašević, a kasnije Mikan i ja. Išli smo i na radne akcije u sarajevskim naseljima, pa na izlete u okolini Sarajeva itd.

Septembra 1947. godine u Bogradu je održana Skupština Udruženja slijepih Jugoslavije. Na toj Skupštini, između ostalog, na inicijativu delegata iz BiH zaključeno je da se zakaže takmičenje svih omladinskih aktiva u domovima širom Jugoslavije. Takmičenje se odnosilo kako na idejno-političko uzdizanje, tako i na uzdizanje u oblasti muzike i drugih vidova kulture, posebno na opismenjavanju slijepih lica na Brajevom pismu. U tom cilju su slati mjesečni izvještaji Udruženju slijepih Jugoslavije u Beograd. Prvi rezultati tog takmičenja su izneseni na konferenciji omladinskih aktiva slijepih u Zemunu februara 1948. Prvo mjesto je pripalo Zagrebu, drugo Sarajevu itd. Četiri mjeseca kasnije, na drugoj konferenciji, koja je održana u Perastu, Boka Kotorska, juna 1948. godine, prvo mjesto je pripalo Omladinskom aktivu Doma slijepih u Sarajevu. Ovoj konferenciji je prisustvovao i predsjednik Udruženja Jugoslavije drug Stevo Uzelac, koji je meni, kao predsjedniku aktivna, uručio prelaznu zastavicu Udruženja slijepih Jugoslavije.

15. septembra 1947. godine formirana je u Domu i skojevska organizacija, koja je odigrala značajnu ulogu u radu Aktiva. Za sekretara skojevske organizacije bio je najprije izabran Mikan Kantar, a novembra iste godine ja.

Ubrzo, 31. januara 1948. godine došlo je i do formiranja partijske ćelije. Ona je formirana u četkarskoj radionici, u samom Domu. U Partiju su tada primljeni: Đorđe Jelača, Bahrija Avdagić i ja. Za sekretara partijske ćelije izabran je Bahrija Avdagić. Sve to uticalo je još više na rad kako u Domu tako i u Udruženju slijepih BiH. Poslije kraćeg vremena u Partiju su primljeni Marijan Bavčević, pa Vinko Omazić i još neki.

Skojevski aktiv i partijska ćelija su odigrali veliku ulogu u našem životu i radu. Bili su nam istinski učitelji.

Proučavanjem marksističke literature svi mi u Domu postajali smo sve svjesniji omladinci i radnici. Važno je istaći da su za vrijeme kampanje Kominforma svi čalanovi KPJ u Domu bili uz druga Tita i CK KPJ. Ostali smo i ostat ćemo to do kraja života.

Tekst preuzet iz monografije „Život i rad slijepih Bosne i Hercegovine“ 1947-1977

Marljivim radom rušio predrasude prema slijepima

Organiziranje slijepih ima dugu tradiciju kako u Bosni i Hercegovini tako i na području Tuzle. Udruženje građana oštećenog vida 2009. obilježava 60 godina osnivanja. Sa 35 godina aktivizma u Udruženju Alija Glumčević značajno je doprinio afirmaciji slijepih na području Tuzle. Obavljao je funkciju predsjednika i sekretara Udruženja i bio dobar

radnik i uzoran sportista. Pomogao je mnogim slijepim osobama da se zaposle.

Bilo nam je zadovoljstvo razgovarati sa ovim skromnim čovjekom velikoga srca koji u svojim sedamdesetim radi za dobrobit zajednice.

Prema njegovom kazivanju, Udruženje slijepih okruga Tuzla (današnji Tuzlanski kanton) osnovano je 1949. godine po direktivi komunističke partije. Prvi predsjednik bio je Vaso Stanković, a sekretar Rajko Vasić. Fadil Kunosić koji je radio u Službi za društvene djelatnosti općine Tuzla obavljao je administrativno-tehničke poslove za potrebe Udruženja.

Prvi slijepi predsjednik bio je Fadil Hukić 1958. godine. To se pokazalo kao dobro rješenje, jer osoba koja je pogodjena problemom bila je u stanju bolje razumjeti potrebe slijepih. Od tada je rad Udruženja unaprijeđen.

Lokalne vlasti vodile su računa o potrebama slijepih osoba.

Svako slijepo djete je prije polaska u školu bilo kategorisano. Pozivi za kategorizaciju slali su se putem centra za socijalni rad u mjestu stanovanja djeteta.

Pohađali su uglavnom specijalne škole u Sarajevu i Derventu. U Derventu su slali slijepе osobe prerasle za školu kako bi završile kurs za telefoniju, ili četkarski ili korparski zanat.

Slijepi su se u Osijeku obrazovali za pakere. Većina ih nije uspjela dobiti posao u struci dijelom, zbog predrasuda, a dijelom zbog nepostizanja potrebne brzine.

Telefonisti su se uglavnom uspjeli zaposliti. Na poslovima telefonista u preduzećima pretežno su zapošljavane slijepе osobe.

Pitanje pomagala rješavalo se preko Republičkog Odbora, kasnije Republičke konferencije Saveza slijepih Bosne i Hercegovine. Brajeva mašina, bijeli štap, reproduktor sat i druga pomagala dobivala su se besplatno. Nabavku pomagala kao i adaptaciju telefonskih centrala finansiralo je penzijsko-invalidsko osiguranje.

Alija smatra da je status slijepih osoba prije rata bio znatno bolji. Zbog napretka tehnologije i privatizacije danas se ove osobe teško zapošljavaju. Zanimljivo je napomenuti da se i na postojećim telefonskim centralama po odlasku slijepih radnika u penziju ne primaju druge slijepе osobe. Nažalost, i među nama ima onih koji doprinose održavanju stereotipa. Ako se dobro ne pokažu na radnom mjestu, poslodavci nalaze opravdanje da na posao ne prime drugu slijepu osobu.

U svakoj firmi gdje je Alija radio kao telefonista nakon njegovog odlaska zaposlena je druga slijepa osoba. Ovaj skromni čovjek svojim pozitivnim primjerom krčio je put za druge.

Tifa Tučić

Dugogodišnji aktivista

Halil Šehić vid je izgubio kao djete. U Udruženje se učlanio 1959. godine po odlasku u školu u Derventu. Završio je kurs za telefoniste u jednoj od prvih generacija u Bosni i Hercegovini. Ranije su se telefonisti obrazovali u Zagrebu.

U ranoj mladosti počeo se baviti sportom.

1966. godine predstavljaо je Udruženje na prvom prvenstvu u atletici za slijepе bivše Jugoslavije u Brčkom. Da su organizatori znali da je maloljetan, učešće mu ne bi bilo dopušteno.

1969. godine kao član ekipe Tuzlanskog udruženja učestvovaо je na republičkom prvenstvu slijepih u atletici koje je održano u Banja Luci. Osvojio je prvo mjesto u višeboju i postavio državni rekord na 100 metara (11,5 sekundi). Njegov rekord oborio je profesionalni atletičar iz Slovenije Pavle Ribičić 1977. godine.

1969. godine prvi put je učestvovaо na državnom prvenstvu u rolbalu. Za reprezentaciju Bosne i Hercegovine igrali su pokojni Jovan Radonja i Halil iz Tuzle.

Šahom se bavi od 1971. godine i u ovom sportu je postigao dobre rezultate.

Zaposlio se 1968. godine. Od tada se aktivno uključio u rad Udruženja. Radilo se u teškim uslovima, ali se zahvaljujući entuzijazmu napredovalo. Do 1968 sjedište Udruženja bilo je u prostorijama Crvenog križa , a zatim se preselilo u barake. Radilo se na volonterskoj osnovi.

Udruženje je više puta mijenjalo ime: Osnovna organizacija saveza slijepih Tuzla, Međuopćinska organizacija slijepih Tuzla, koja je djelovala na prostoru Tuzlanskog sreza.

Napredak u organiziranju slijepih osoba na ovim prostorima osamdesetih godina prošlog stoljeća ogledao se i u osnivanju udruženja slijepih koja su nastala iz Tuzlanskog udruženja (Udruženje slijepih Lukavac i Udruženje slijepih Živinice, Banovići i Kladanj). Slijepi nisu morali putovati u Tuzlu za svaku potvrdu.

Halil je u više navrata vršio funkciju predsjednika Udruženja. Pod njegovim vodstvom Udruženje je postizalo dobre rezultate. Pokazao je da se može mnogo toga uspješno raditi, ako ste dobro organizirani.

Tifa Tučić

Rad kulturno-umjetničkog društva slijepih

Po završetku školovanja Sead Konkić uključio se u rad Udruženja. Budući da je još kao učenik svirao u orkestru, njegov zadatak bio je vođenje kulturno-umjetničkog društva slijepih. Među ovom populacijom uvijek je bilo muzički nadarenih pa ih nije bilo teško okupiti. Kulturno-umjetničko društvo slijepih osnovano je 1977. godine. Napravljen je program i za podršku su se obratili SIZ-ovima za kulturu u sedam općina Tuzlanskog kantona. Društvo je nastupalo na području Tuzlanskog kantona a za vrijeme njihovih nastupa dvorane domova kulture bile su ispunjene. Dešavalo se da u jednom danu imaju i po dva nastupa u jednom mjestu. U programu su učestvovali: Sead Konkić, Rasema Sinanović, Sadata Malagić, Ružica Bakić, Pajka Abadžić, Stjepan Kulić, Đuro Bakić i Halil Šehić. Jedino je gitarista bio videća osoba, Osman Nuhanović, danas jedan od najboljih na području tuzlanskog kantona.

Za vrijeme izbora u socijalističkom savezu, znalo se dogoditi da dnevno nastupe na pet različitih mjesta.

Imali su dobru saradnju sa Narodnim pozorištem Tuzla gdje je održana akademija u povodu trideset godina saveza slijepih. Sead Konkić bio je jedan od dobitnika plakete za doprinos u kulturno-umjetničkom radu.

U to vrijeme bilo je mnogo manje medija i nije bilo lahko dobiti medijski prostor. Društvo je sarađivalo sa novinama „Frontom slobode“.

Prvi voditelj programa bio je poznati glumac Emir Hadži-hafizbegović.

Orkestar je tako dobro radio da je interesovanje za njihove nastupe postojalo u cijeloj bivšoj Jugoslaviji. Na taj način razbijali su predrasude prema slijepima.

Zbog obaveza u novoosnovanom udruženju u Živinicama, Sead Konkić i Stjepan Kulić su 1986. izašli iz orkestra. Đuro Bakić preuzeo je vođenje orkestra.

Tifa Tučić

Rad Udruženja u poslijeratnom periodu

U poslijeratnom periodu, sticajem okolnosti, aktivnosti u Udruženju su na određeno vrijeme obustavljene. Ukažala se potreba za reorganizacijom koju smo napravili 1999. godine. Okupili smo članstvo i 30.06.1999. godine održali Skupštinu i za predsjednika Udruženja izabrali Šehić Halila i dopredsjednika Ćamila Dedića. Udruženje slijepih i slabo-vidnih Tuzla mijenja naziv u Udruženje građana oštećenog vida Tuzla.

Po reorganizaciji zatekli smo devastirane prostorije bez sredstava za rad. Praktično smo morali početi od nule. Zahvaljujući donatorima i podršci lokalnih vlasti uspjeli smo obezbijediti osnovna sredstva za rad.

Nastavljena je saradnja našeg Udruženja sa očnom klinikom. Prihvaćen je poziv Defektološkog fakulteta na saradnju na otkrivanju slijepih osoba, kao i na drugim poljima.

Savez udruženja slijepih građana Tuzlanskog kantona obezbijedio je tiflo-tehnička pomagala za naše članove.

2002. godine u Udruženju je uvedeno centralno grijanje zahvaljujući podršci načelnika Jasmina Imamovića, čime su stvorenji bolji uslovi za rad.

Urađene su određene adaptacije u prostorijama Udruženja.

Kao i sve organizacije slijepih u zemlji i inostranstvu, naše Udruženje različitim aktivnostima obilježava 15. oktobar Medjunarodni dan bijelog štapa - simbol slijepog čovjeka. Tom prilikom delegacija Udruženja polaze cvijeće na Kapiji - simbolu stradanja tuzlanske mladosti.

2003. godine Udruženje je uzelo aktivno učešće u izradi amandmana na Zakon o socijalnoj zaštiti, zaštiti civilnih žrtava rata i zaštiti porodice sa djecom Tuzlanskog kantona.

Predstavnik Udruženja uzeo je učešće na konferenciji u Neumu na temu Standardna pravila za izjednačavanje mogućnosti za osobe sa invaliditetom koja je održana u organizaciji IC Lotos.

Udruženje je uzelo učešće u aktivnostima obilježavanja Međunarodnog dana invalida 3. decembra u organizaciji IC Lotos.

U saradnji sa Udruženjem studenata sa posebnim potrebama i volontera pokrenuta je kampanja za uklanjanje arhitektonskih barijera u Tuzli. U okviru kampanje organiziran je okrugli sto u čijem radu su uzeli učešće relevantni predstavnici lokalne i kantonalne vlasti. Ministar MUP-a Tuzlanskog kantona Sead Omerbegović primio je predstavnike Udruženja građana oštećenog vida Tuzla i Udruženje studenata sa posebnim potrebama i volontera.

Načelnik općine Tuzla Jasmin Imamović je predstavnicima Udruženja iznio ideju o obezbijeđenju prostora za aktivnosti osoba sa invaliditetom u okviru rekonstrukcije stadiona Tušanj. Inicijativa načelnika dobila je podršku aktivnih Udruženja osoba sa invaliditetom na području Tuzle.

Za potrebe Udruženja kupljen je novi kompjuter. Rađeno je na obilasku starih i bolesnih članova Udruženja i obezbijeđenju humanitarne pomoći za socijalno najugroženije.

Akademski slikar Zdravko Novak dizajnirao je plakat u povodu Međunarodnog dana bijelog štapa i našao donatora za njegovo štampanje.

Predstavnice UNICEF-a Kata Jokić i Aida Perčić posjetile su naše Udruženje kako bi se upoznale sa potrebama i problemima slijepih djece. Od tada je rad sa djecom postala redovna aktivnost našeg Udruženja.

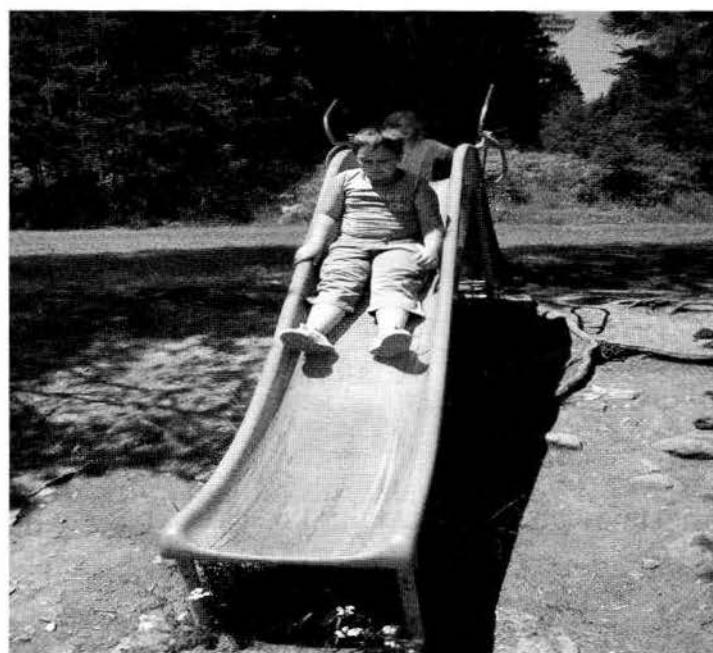
Ostvarena je saradnja sa Aktivom žena penzionerki, kao i aktivima žena mjesnih zajednica koje su radile na prikupljanju humanitarne pomoći za potrebe članova Udruženja.

U januaru 2004. godine Udruženje je organiziralo druženje naše djece sa pjesnikom Šimom Ešićem, kojeg su slijepa djeca prihvatile kao svog dobrog prijatelja. Poštujući želju djece pozvali smo u goste pjesnikinju Nasihu Porobić koja se takođe družila sa njima i čitala im svoju poeziju. Druženja sa književnicima su nastavljena posjetom književnika iz Luka-vca Atifa Kujundžića.

Udruženje je obezbijedilo besplatne autobusne karte za svu slijepu i slabovidnu djecu koja pohađaju školu za slijepu u Sarajevu, kao i za njihove pratioce.

U saradnji sa Defektološkim fakultetom, centrom za socijalni rad i Osnovnom školom Centar, a na zahtjev roditelja, u redovne škole upisano je nekoliko slijepih i slabovidnih djece. Vlada Tuzlanskog kantona usvojila je zakon o osnovnom obrazovanju kojim je propisano da se djeca sa invaliditetom imaju pravo upisivati u redovne škole. Uz pomoć studenata Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta organizirane su radionice u svrhu pripreme djece za školu.

Po prvi puta organiziran je izlet na Mušku vodu za slijepu i slabovidnu djecu. Dan sa našom djecom provela je ekipa Televizije Tuzlanskog kantona što je rezultiralo reportažom o životu slijepih i slabovidnih djece.

Početkom 2004 godine je potpisana ugovor sa Edukacijsko-rehabilitacijskim fakultetom o saradnji.

Slijepa i slabovidna djeca u redovnim školama bila su suočena sa problemom nedostatka tiflo-tehničkih pomagala. Udruženje je putem donacija i projekata radilo na obezbijedivanju istih.

Načelnik općine Tuzla Jasmin Imamović obezbijedio je novogodišnje paketiće za svu slijepu i slabovidnu djecu, članove našeg Udruženja kao i za svu djecu u Centru za slijepu i slabovidne u Sarajevu. U posjetu škole sa načelnikom i njegovim saradnicima išli su predsjednik Mihovil Lučić i dopredsjednica Safija Jahić.

Safija Jahić i Edina Sejdinović-Nukić održale su nekoliko predavanja o životu slijepih i slabovidnih osoba za Aktiv žena penzionerki.

U 2005 godini izvršene su izmjene i dopune Statuta udruženja, promjene u upravnim organima i prijava navedenih promjena u Ministarstvu pravde.

19.03.2005. godine održana je javna tribina pod nazivom „Ne dozvolite da vam dijabetes oduzme vid“ u organizaciji UGOV-a. Predavači su bili profesor Džemal Poljaković, Dževdet Sarajlić i Amela Teskeredžić.

Nastavljen je rad sa slijepom i slabovidnom djecom i održano je 10 radionica na kojima je rađen taktilni i kinestetički trening. Obezbeđivanjem tri An-ridera od strane općine stvoreni su uslovi za obuku članstva za rad na kompjuteru. Prvi polaznik je bila Ivana Josipović učenica Centra za slijepu i slabovidnu djecu i omladinu u Nedžarićima.

08.10.2005. godine predsjednik Mihovil Lučić podnosi ostavku iz zdravstvenih razloga. Skupština udruženja bira Safiju Jahić za predsjednicu Udruženja.

Sa defektologom-tiflogologom, Aidom Mujkić potpisana je ugovor o volonterskom radu.

U saradnji sa Tuzla-taxijem pokrenuta je humanitarna akcija „Pomozimo slijepoj djeci“. U okviru akcije obezbijedeni su diktafoni za svu slijepu i slabovidnu djecu koja se školjuju u redovnim školama.

U 2006. godini nastavljena je realizacija projekta „Edukacija slijepih i slabovidnih za rad na računaru“ sa članovima. Obučeno je sedam članova. Delegacija Evropske komisije u Sarajevu donirala je udruženju 5 korištenih računara koji su podijeljeni obučenim članovima.

Predstavnici Irskog kontingenta EUFOR-a su posjetili Udruženje s namjerom da razgovaraju o potrebama slijepih. Organizovali su humanitarnu akciju u bazi Orao i od prikupljenih sredstava dio su donirali Udruženju za nabavku Brajeve mašine. Mašine su dodijeljene Almedini Hodžić i Azizu Altumbabiću, učenicima osnovne škole Centar u Tuzli.

Zbog dotrajalosti postojećih prozora u prostorijama Udruženja je izršena njihova zamjena.

Na sastanku u Lotosu povodom nastalih problema vezanih za tuđu njegu i pomoć, formirana je radna grupa od predstavnika organizacija osoba sa invaliditetom. Ispred 15 organizacija osoba sa invaliditetom sa područja Tuzlanskog kantona predloženi su predstavnici 5 udruženja (Lotosa, UGOV-a, Udruženja slijepih građana Živinice, Udruženja paraplegičara Lukavac, Udruženja distrofičara Tuzla). Naše Udruženje je predstavljala Safija Jahić.

Aktivnosti su obuhvatile mnogobrojne sastanke i posjete predstavnicima vlasti, Vladi TK, BOSS-u, potpisivanje peticija, odlaske na Skupštinu Vlade TK, prisustvo javnoj rasparavi o izmjenama i dopunama Zakona o osnovama socijalne zaštite, zaštite civilnih žrtava rata i porodica sa djecom Tuzlanskog kantona.

U maju je organizovano takmičenje u čitanju i pisanju Brajevog pisma, odaziv članstva bio je zadovoljavajući.

Na inicijativu Kasima Kahrimanovića Sindikat i JOB Termoelektrane Tuzla su dodijelili paketiće djeci našeg Udruženja.

Udruženje intenzivnije se aktiviralo u radu Referentne grupe uzimajući učešće u aktivnostima ove mreže nevladinim organizacijama.

U 2007. godini u saradnji sa Udruženjem Vesta, urađen je projekat za nabavku tiflo-tehničkih pomagala. U okviru projekta obezbjedena su slijedeća pomagala: 7 Braillovih mašina, 11 muzičkih linija, 5 diktafona i 7 bijelih štapova. Podjela tiflo-tehničkih pomagala je realizovana u Udruženju uz monitoring predstavnice norveške ambasade i direktorice Udruženja Vesta Amre Selesković.

Udruženje je apliciralo sa projektom „Korak bliže do ravnopravnosti“ koji je prihvaćen od strane donatora ženske Ekumenske inicijative iz Omiša.

Svake godine u povodu prvomajskih praznika, načelnik općine Tuzla Jasmin Imamović organizira druženje djece sa posebnim potrebama na Panonskom jezeru. Djeca, naši članovi aktivni su učesnici tih tradicionalnih druženja.

U okviru neophodnih adaptacija zamijenjena su ulazna vrata u prostorijama Udruženja.

Naše Udruženje podržalo je kampanju ugradnje lifta u Domu zdravlja Tuzla kako bi se ova ustanova primarne zdravstvene zaštite učinila pristupačnom svim korisnicima.

Za razliku od ranijih godina, 2008. godine Međunarodni dan bijelog štapa - simbol slijepog čovjeka obilježen je druženjem sa književnicima. Gosti su bili Fehrat Hrustić, Atif Kujundžić i član udruženja Đuro Bakić.

Safija Jahić i Azra Mušić

Predsjednici i dopredsjednici 1999-2009

Halil Šehić 1999-2001-predsjednik
Ćamil Dedić 1999-2001-dopredsjednik
Ćamil Dedić 2001-2003-predsjednik
Alija Glumčević 2001-2003-dopredsjednik
Alija Glumčević 2003-2005-predsjednik
Čirak Džemail 2003-2005-dopredsjednik
Mihovil Lučić 2005-2006-predsjednik
Safija Jahić 2005-2006-dopredsjednik
Kasim Kahrimanović 2005-2007-dopredsjednik
Safija Jahić 2007-2009-predsjednica
Kasim Kahrimanović-2007-2009-dopredsjednik

VOLONTERSKI RAD

I pored toga što u Udruženju nema ni jedne zaposlene osobe, članovima se svakodnevno pružaju usluge u skladu sa misijom i ciljevima Udruženja. Zbog neriješenog pitanja finansiranja, za sada nije moguće zaposliti radnika.

Većinu aktivnosti iniciraju, organiziraju i provode volonteri koji se angažiraju prema potrebi. U rad Udruženja uključuju se studenti Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta i odsjeka za socijalni rad i kad je to potrebno stručnjaci drugih profila.

Predsjednica Udruženja sve poslove obavlja na volonterskoj osnovi što može poslužiti kao dobar primjer drugima.

Rezultati koje Udruženje postiže u radu najbolji su dokaz da se rad za dobrobit zajednice isplati.

Najaktivniji volonter

Safija Jahić radila je kao trgovkinja. Vid je izgubila u svojim tridesetim. Nije se prepustila sama sebi kao mnogi u sličnim situacijama. Prihvatile je veliku promjenu i ponašala se kao da se ništa nije dogodilo. Nastavila je obavljati poslove koje je i ranije obavljala.

U rad Udruženja uključila se 1999. Bio je to težak period. Trebalo je reorganizirati Udruženje i praktično krenuti od početka.

Grupa okupljena oko Safije uspjela je napraviti promjene koje su značajno doprinijele poboljšanju kvaliteti usluga za članstvo. Svim dobnim skupinama poklanjala se jednaka pažnja. Ranije su djeca na neki način bila uskraćena za podršku.

Organiziran rad sa djecom i za djecu počeo je 2003. godine. Udruženje čini sve da slijepoj djeci koja se obrazuju u redovnim školama obezbijedi pomagala, potrebni trening i konsultacije. Ni djeca koja pohađaju školu u Centru za slijepu djecu i omladinu nisu zaboravljena. Poklanja se pažnja i radu sa roditeljima.

Kada je imenovana predsjednicom, Safija se još aktivnije uključila u rad Udruženja. Okupila je oko sebe grupu volontera koji uz njenu koordinaciju provode aktivnosti u Udruženju.

Pod njenim vođstvom Udruženje je intenziviralo saradnju sa nevladinim organizacijama i organizacijama osoba sa invaliditetom. Aktivno se uključilo u zagovaranje promjena zakona i propisa koji se odnose na osobe sa invaliditetom u Tuzli i Tuzlanskem kantonu. Unaprijedena je saradnja Udruženja sa lokalnom vlašću. Trebalo je mnogo odricanja da se Udruženju vrati ugled koji je nekada uživalo.

Bez Safijinog doprinosa rad Udruženja u poratnom periodu ne bi bio tako uspješan. 2008 i 2009. godine Udruženje ju je nominaralo za ženu godine Tuzlanskog kantona u organizaciji Kameleon radija. U rukovodstvu najavljuju da se neće zadovoljiti postignutim. Planirane aktivnosti će još više doprinijeti afirmaciji slijepih osoba u zajednici.

Tifa Tučić

Najvažniji projekti Udruženja u proteklih 10 godina

U poslijeratnom periodu nevladine organizacije i Udruženja građana uglavnom se finansiraju kroz projekte. U posljednje vrijeme znatno je manje interesovanje stranih donatora za rad na ovom području. Stoga smo upućeni na podršku lokalnih vlasti koja u slučaju našeg Udruženja nikada nije izostala.

Općina Tuzla redovno prati aktivnosti Udruženja i pruža finansijsku pomoć projekti ma. Obezbijedili su sredstva za kupovinu studija za snimanje kako bi se slijepim učenicima i studentima lakše mogla prilagođavati literatura. Općina Tuzla finansijski je podržala nabavku tri An-ridera, što je bio preduslov za obuku članova na kompjuteru.

Vlada Tuzlanskog kantona podržava projekte Udruženja kroz koje se provode sportske aktivnosti. U okviru projekta „Korak bliže do ravnopravnosti“ koji je podržala ženska Eku menska inicijativa iz Omiša, održane su radionice za edukaciju slijepih žena. Putem projekata Udruženje je ostvarilo dobru saradnju sa Fondacijom tuzlanske zajednice i Udruženje Vesta.

IZLETI I DRUŽENJA

Sticajem okolnosti mnogi članovi Udruženja nemaju priliku često izlaziti i družiti se. Za ovu populaciju socijalna integracija veoma je važna. S ciljem poboljšanja socijalne integracije Udruženje svake godine organizira dva izleta u prirodu za svoje članove.

Vodeći računa o potrebama za rekreativom Udruženje je dvije godine organiziralo ljetovanje u Neumu.

U Udruženju se organiziraju druženja u povodu međunarodnih i vjerskih praznika. Skupovi takve vrste uvijek su dobro posjećeni.

Druženje četvrtkom poslijepodne ima tradicionalni karakter.

Druženje za Novu godinu

Izlet na „Mušku vodu“

Proslava Dana žena

ĐURO BAKIĆ

Među članovima Udruženja ima i onih koji pišu poeziju. Jedan od njih je Đuro Bakić. Do sada je objavio dvije zbirke pjesama a dvije su u pripremi. Njegova poezija objavljena je u pet antologija poezije i na taj način uspio se afirmisati među videćom populacijom.

Dva puta osvojio je književnu nagradu na međunarodnoj književno-muzičkoj smotri koju je organizirao Savez udruženja slijepih građana Tuzlanskog kantona.

Đuro Bakić i Ilija Cvjetić

VIDEĆEM BRATU

Sretneš li brate slijepoga čovjeka,
Koji s bijelim štapom hodi rubom druma,
Ne zaziri pred njim, ne sažaljevaj ga,
Jer njegovu tamu bistri svjetlost uma.

On ne mjeri stvari mjerilima vida-
poput onih koji svjetlost vidom piju,
ali puno toga ipak dobro vidi
i bolje nego slijepi kod očiju.

Ne libi se , već mu pruži ruku,
ko bratu po Bogu, kao sebi ravnom,
dosjeti se kako cijeli svijet se divi
slijepom Reju Čarlu i Homeru slavnom.

Neki slijepi ljudi dosegli su slavu,
o kakvoj čovjek zdrava vida sanja,
rušili su strašni badem predrasuda,
dizali snagu samopouzdanja.

Đuro Bakić

ŠAHOVSKE AKTIVNOSTI

GENS UNA SUMUS je poznata šahovska izreka, čije značenje je opšta jednakost i ravnopravnost, bez obzira na spol, uzrast, nacionalnost, boju kože, pa i vjersku pripadnost, kao i ostale parametre.

Šahovska igra ima dugu tradiciju u Udruženju građana oštećenog vida (UGOV-a) Tuzla, kao i među slijepim osobama općenito.

Po formiranju Udruženja osnovana je i šahovska sekcija. Članovi Udruženja učestvovali su na šahovskim takmičenjima, turnirima i manifestacijama u povodu značajnih datuma na regiji sjeverno-istočne Bosne (SiB-a), pa i šire.

Veliku popularnost među šahistima imali su tradicionalni (ekipni) turniri u povodu oslobođenja gradova, od kojih su neki imali međurepublički značaj. Posebno treba istaći dobru saradnju sa organizacijama slijepih iz: Indije i Rume (Vojvodina), Šapca (Srbija), Prištine (Kosovo), Slavonskog Broda (Hrvatska), zatim Banja Luke, Doboja, Bijeljine, Brčkog, Zenice, Mostara i drugih gradova u Bosni i Hercegovini.

Najbolji šahisti Udruženja učestvovali su na prvenstvima Bosne i Hercegovine koja su održavana u: Zenici 1966, Tuzli 1967, Višegradu 1968, Sarajevu 1970, Trebinju 1971, Brčkom 1972, Prijedoru 1973, Derventi 1974, Rogatici 1975, Modrići 1976, Glamoču 1977, Donjem Vakfu 1978, Prnjavoru 1979, Han Pijesku 1981, Donjem Vakfu 1982, Mrkonjić Gradu 1983, Kotor Varoši 1984, Velikoj Kladuši 1985, Skender Vakfu 1986, Višegradu 1987, Konjicu (Boračko jezero) 1988, Vlasenici 1989 i Lukavcu 1991.

Šahisti Udruženja učestvovali su i na prvenstvima bivše države, tako su u Karlovcu (Hrvatska) i u Vrdniku (Vojvodina) nastupali Zec Mirko i Šehić Halil. Ekipa Udruženja

učestvovala je na sva četiri ekipna prvenstva: Lukavcu 1977; Bosanskom Brodu 1979; Trnovu 1980 i Donjem Vakufu 1982.

I u poslijeratnom periodu šahisti Udruženja učestvovali su na federalnim i državnim prvenstvima za slijepce.

Zapaženi rezultati postignuti su i na slijedećim takmičenjima: Prvenstvo sekcije Udruženja, Memorijalni turnir „Zec Mirko“, Prvenstvo slijepih Tuzlanskog kantona, opštinsko, kantonalno i federalno prvenstvo invalida, starijim kolegama.

Prema šahovskim titulama, Udruženje u svom članstvu ima: 2 MK (majstorska kandidata), 2 igrača I (prve) kategorije, 5 II (druge), 8 sa III (trećom) kategorijom, 2 II/ž. (ženske), 2 igrača IV (četvrte) kategorije dok su ostali VK (vankategorinci), tj. bez šahovskih kategorija.

Udruženje u svojim redovima ima i jednog šahovskog sudiju saveznog ranga Delić Fehima, koji pored titule MK ima i I (prvu) klasu u dopisnom šahu, što je raritet u ovom regionu na ovim prostorima.

Sve aktivnosti igračkog kadra šahovske sekcije se vrednuju internim mjerilima uspjeha, koji su predložili članovi sekcije, a usvojio Upravni odbor Udruženja.

GENS UNA SUMUS!

Fehim Delić

Fehim Delić

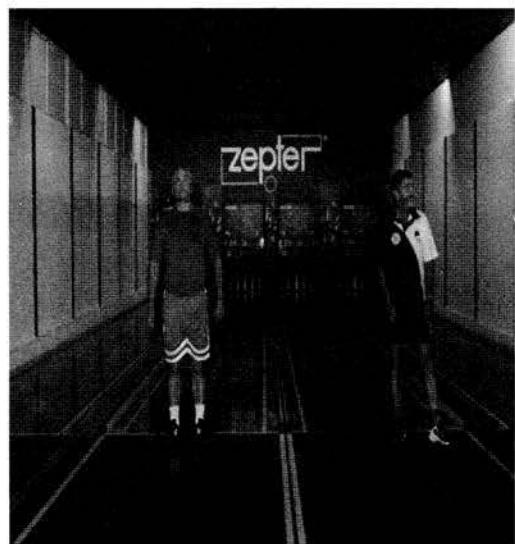
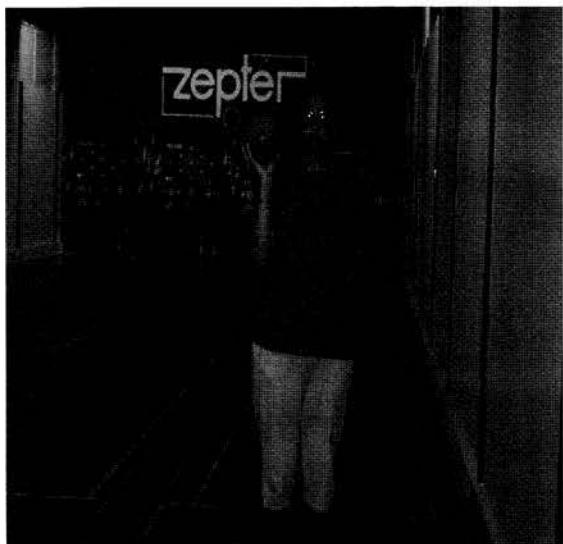

Interni turnir u šahu

Kuglanje

U posljednjih 10 godina u Udruženju se poklanja veća pažnja sportskim aktivnostima , kojima se bave slijepi i slabovidne osobe. Jedna od takvih aktivnosti su kuglanje i atletika. Članovi koji se bave kuglanjem i predstavljaju Udruženje na državnim i federalnim takmičenjima su Kasim Kahrimanović, Safija Kahrimanović i Ilija Cvijetić .Osim što predstavljaju Udruženje Safija Kahrimanović, Kasim Kahrimanović i Ilija Cvijetić su i predstavnici u kuglanju Saveza za sport i rekreaciju invalida Tuzlanskog kantona. Savez za sport i rekreaciju invalida Tuzlanskog kantona svake godine bira sportistu godine. Za svoj doprinos u kuglanju Kasim Kahrimanović je proglašen za spotristu godine 1998, 1999, 2000 i 2007 godine. Safija Kahrimanović je proglašena 1995, 1996, 1998, 1999, 2000 i 2008 godine. Ilija Cvijetić proglašen je 2000 godine za sportistu godine. Godine koje smo naveli se odnose na općinska, kantonala i federalna takmičenja. 2007. godine Kasim Kahrimanović je u bacanju diska i kugle na atletskom prvenstvu osoba sa invaliditetom u Zenici osvojio prvo mjesto. Posmatrajući uspjehe koji su postigli naši članovi šteta je što se veći broj slijepih i slabovidnih osoba ne bavi ovim sportom.

Safija Jahić

BILTEN UDRUŽENJA GRAĐANA OŠTEĆENOGL VIDA TUZLA

Redakcija:

Safija Jahić

Tifa Tučić

Elvir Jašarević

Azra Mušić

Selma Balvanović

Zdravko Novak

Urednica:

Tifa Tučić

Adresa redakcije:

Kazan mahala 5

75 000 Tuzla

Tel./Fax: +387 35 266 001

E-mail:

ugovtuzla@gmail.com

Izdavač:

Udruženje građana oštećenog vida Tuzla uz podršku Općinskog odbora

SDP-a BiH Tuzla

Štampa:

d.o.o. "OFF-SET" Tuzla

Za štampariju:

Sadika Murić, direktor

Tiraž:

500 primjeraka

VI NAS VIDITE

MI VAS OSJEĆAMO